

LÁ THƯ MỤC VỤ

Thuở tôi còn bé lúc đó chưa có truyền hình và máy thu thanh cũng còn rất hiếm, nên mỗi buổi tối sau khi đọc kinh xong, mấy chị em chúng tôi hay ngồi nghe mẹ kể chuyện cổ tích hay chuyện hạnh các thánh. Trong số những chuyện này là chuyện thần giữ cửa.

Mẹ tôi kể rằng, ngày xưa khi người Hoa đến Việt Nam làm ăn, họ thu tích được nhiều của cải. Sau một thời gian họ phải về nước mà của cải nhiều quá không thể nào mang về hết được nên họ phải xây những căn hầm hay ngôi mộ để chôn của. Và vì không muốn bị kẻ gian đến lấy của cải của họ nên họ bỏ tiền ra mua những cô trinh nữ rồi cho các cô này ngâm ngải sau đó mang đặt vào trong những hầm mộ này. Một thời gian sau khi các trinh nữ này chết sẽ biến thành các vị thần canh giữ kho tàng cho họ. Không ai có thể vào những kho tàng này được trừ khi người ấy có câu thần chú đọc lên đúng thì các vị thần giữ cửa mới mở cho vào.

Chắc câu chuyện trên chỉ là một truyền thuyết, vì có lẽ các cụ khi xưa thấy những Hoa Kiều sang Việt Nam lúc đầu hoàn toàn tay trắng nhưng một thời gian sau thì họ bắt đầu có cơ sở làm ăn buôn bán rồi dần phát lên và trở thành giàu có, vì thế mà các cụ mới bịa ra những câu chuyện cổ tích để giải thích lý do tay trắng làm nên sự nghiệp của các Hoa Kiều. Thật ra, ngày xưa cha ông chúng ta chỉ coi trọng nghề nông nên cả đời chỉ lo vun xới mảnh ruộng khu vườn nên không bao giờ giàu lên được. Còn các Hoa Kiều, khi tay trắng tới Việt Nam thì làm sao có tiền mà mua ruộng, do đó họ phải tìm kế mưu sinh bằng những nghề buôn bán nhỏ, rồi khi có chút vốn họ mở tiệm chạp phô. Dần dà nhờ lượm bạc các họ thu tích được nhiều của cải để lại cho con cháu. Kho tàng của họ chính là hai bàn tay và sự cần cù. Người tị nạn Việt Nam chúng ta cũng vậy thôi. Ai tới đây cũng với hai bàn tay trắng, vậy mà sau khoảng 30 năm thôi, nhiều người đã trở thành triệu phú. Đó cũng là nhờ hai bàn tay và sự cần cù như những Hoa Kiều tới Việt Nam ngày xưa.

Từ thuở hồng hoang con người đã đi tìm kho tàng. Họ tìm chúng trong những cánh đồng, trên những đồi núi, hang động, hay dưới lòng biển cả... nếu họ tìm được vàng, hay kim cương, hay ngọc trai họ sẽ rất hạnh phúc. Ngày nay người ta cũng vẫn đi tìm kho tàng nhưng không đi đào bới như trước mà tìm ở những tấm vé xổ số, trong các casino, hay trong thị trường chứng khoán... với hy vọng rằng nếu trúng số hay thắng bạc hoặc cổ phiếu lên giá thì cuộc đời sẽ lên hương và hạnh phúc sẽ tràn trề.

Bài phúc âm tuần này cũng nói đến kho tàng nhưng không phải kho tàng vật chất mà là kho tàng nước trời. Theo phúc âm những người tìm được kho tàng này cũng rất hạnh phúc, niềm hạnh phúc lớn lao đến độ họ dám bán hết những gì mình có mà mua lấy kho tàng vừa tìm thấy.

Có thể nhiều người không tin đó là chuyện thật. Nhưng những chuyện như vậy vẫn xảy ra hằng ngày mà có thể vì không để ý chúng ta không biết đấy thôi. Thí dụ, mới đây trong số các tân linh mục được truyền chức vào cuối tháng sáu vừa qua ở địa phận Long Xuyên, có một vị bác sĩ trẻ. Vị bác sĩ này sau khi ra trường đã về bệnh viện tình thương ở Kênh 7 để làm việc thiện nguyện. Sau một thời gian làm việc ở đây vị bác sĩ này cảm thấy Chúa gọi mình làm linh mục hầu có thể chăm sóc các bệnh nhân về phần xác mà còn có thể săn sóc cho họ về phần hồn nữa nên đã xin nhập chủng viện để tu học. Sau 8 năm tu học thì cuối tháng rồi vị bác sĩ này đã được Đức Cha Giuse Trần Xuân Tiểu truyền chức linh mục tại Đài Đức Mẹ Tân Hiệp cùng với 18 tân chức khác. Cha mới được bề trên địa phận cho bài sai về làm phó xứ kênh 7 B là nơi ngài đã phục vụ trên cương vị là một vị bác sĩ thiện nguyện. Có thể nói cha mới giống như người tìm được kho tàng nên đã bán tất cả để mua lấy nó.

Đời sống sẽ không thể hiểu được hay chịu đựng được nếu không có Thiên Chúa. Có một tương quan mật thiết với Thiên Chúa là có một kho tàng thật sự. Tương quan này cho chúng ta cảm nhận được mình là ai, và sẽ đi về đâu. Nó cho chúng ta ý nghĩa của cuộc sống vì chỉ có Chúa mới có thể cho chúng ta cái chúng ta muốn tìm. Do đó tìm thấy Chúa là tìm thấy mọi sự. Nói như vậy không có nghĩa là chúng ta sẽ ngừng tìm kiếm khi chúng ta đã có tương quan mật thiết với Chúa rồi. Thực ra, có đức tin không có nghĩa là có tất cả các câu trả lời cho cuộc sống. Đức tin chỉ dẫn dắt chúng ta vào một cuộc sống luôn biết khám phá, luôn biết tìm kiếm, và luôn biết khao khát mà thôi. Trong câu chuyện phúc âm tuần này, chính lúc đang làm công việc hằng ngày của mình mà người nông dân khám phá ra kho tàng chôn giấu trong ruộng. Kho tàng chúng ta đang tìm cũng đang được chôn giấu dưới mảnh đất mà chúng ta đang đứng trên đó. Đừng tìm kiếm ở đâu xa.